

i zgodno, a zlo je ono što prijeći našu samovolju da ostvari cilj. Iako većina mladih intelektualaca smatra kako je došlo razdoblje u kojem je ljudskom intelektu moguće odgovoriti na sva pitanja i za svaki problem pronaći rješenje, sve više ih prati osjećaj praznine, bezličnosti, nepovjerenja te naposljetku padaju u ništavilo.

Autor postavlja pitanje ima li uopće izlaza iz takvog pesimizma. Može li se uopće pronaći svjetlo u takvoj tami? O. Škvorc odgovara kako se moramo vratiti u nutrinu duše i oslušivati glas Istine, Dobrote, koji nas zove. Isus nas ne ostavlja same. On nas zove i otvara naše oči pred varkom i taštinom, briše svaku žalost i tugu, pomaže nam u prevladavanju grijeha koji smo počinili u trenutku zablude i slabosti.

Ovo je kratki prikaz samo triju duhovnih razmatranja o. Škvorca koji je dobro poznavao narav ljudske duše, njezinu žalost i razočaranje, sumnjičavost i grešnost, nervozu i zbunjenost, te naposljetku redovničku i svećeničku dušu. Unatoč neobičnom, pomalo pjesničkom stilu pisanja, svaki čitatelj može proširiti svoj duhovni horizont razmatrajući nad *Molitvom svake duše* o. Mija Škvorca.

Rebeka Šimunković

Mirko Nikolić, *Ljepota Božje riječi*, FTI, Zagreb, 2005, 161 str.

Knjiga *Ljepota Božje riječi* dio je niza meditacija čiji je autor isusovac Mirko Nikolić. Autor je meditacije napisao na temelju tekstova iz došašća, uzetih iz starozavjetnih knjiga, najviše proroka Izaije, te na tekstu Prve Ivanove poslanice za razdoblje Božića i Nove godine. Osim uvoda u meditacije i uputa za meditaciju biblijskog teksta knjiga sadrži tri velike tematske cjeline. Prva cjelina je Došašće, za njom slijedi Božić i naposljetku Nova godina.

U prvome tjednu došašća svaki dan obilježen je nakanom — moli se za mi-

lost kako bismo se dostojno pripremili za Božić. Nudi nam se velik broj Izajinih tekstova kao osobe uzora za vrijeme Došašća koji je zaista vjerovao u dolazak Spasitelja. Svi tekstovi prvoga tjedna Došašća žele istaknuti da nikada nije kasno da se promijenimo i postanemo bolji te govore o budućem vremenu, upozoravajući da ne treba gledati na sadašnjost, već budućnost i za nju se pripremati. Cilj je pokazati kako je moguće uspostaviti ono što je bilo na samome iskonu u raju. U teškoj i beznadnoj situaciji Izaija hrabri narod i donosi utjehu. Poruka jest da svi mi trebamo svojega Izaiju, ali i da mi sami moramo drugima biti Izaija. Drugi tjedan Došašća ispunjen je molitvom za okrpju i poticajem da se bude jak. Cilj je posvijestiti i dočarati da Bog ne voli grijeh, ali voli čovjeka, iako je grješnik. Naš životni put jest težak, ali je to put k Bogu, i zato ga treba pažljivo pripremiti. Uvijek smo nezadovoljni, mislimo da smo više dali nego primili — no Bog nam daje više nego što i pomislimo, a jedini uvjet je pozornost prema zapovijedima, vjernost na putu te budnost, bdijenje i pozornost kao kreposti kojima je označeno došašće. Treći tjedan došašća obilježen je molitvom kao pomoći da u sebi ostvarimo duh siromaštva. Bog traži da se držimo prava i činimo pravdu, traži održavanje naravnoga prirodnog morala, ono što je utisnuto u narav svakog čovjeka. Trebamo se ugledati na poštene, jednostavne i skromne ljude koji su nam kako autor kaže »svjetlo u mraku, putokaz na raskrižju i utjehu u gorčini«. Posljednji dani došašća pokazuju da je to vrijeme optimizma, nade i budućnosti. Čovjek je u opasnosti da se okreće prema prošlosti; ukoliko iz toga nastoji naučiti nešto za budućnost, tada čini ispravno, no ukoliko tako kritizira sadašnjost, čini krivo. Došašće nam poručuje da moramo upirati pogled u budućnost i zato je važno shvatiti da Bog djeluje u svakom trenutku. To ćemo znati jer nam postavlja svoje znakove i ostavlja svoje tragove, a na nama je da ih uočavamo i

slijedimo. Ovako nam Bog pokazuje da on nije za sebe, već Bog s nama. Takvi bismo trebali biti i mi, jer biti samo za sebe jest pakao, a biti za drugoga izlaz je iz pakla. Treba moliti za pomoć da učinimo prvi korak pomirenja s drugima, da se znamo zahvaliti za darove koji su nam udijeljeni. Došašće je vrijeme pripreme, kada nastojimo biti i postati bolji. Često smo usmjereni na svoje negativnosti koje nastojimo ukloniti, no zato se ponekad lako umorimo. Trebamo se graditi na onim vrijednostima koje imamo, a dobre su i plemenite — tako ćemo doživjeti više radosti i optimizma nego kad mislimo na ono što trebamo ispravljati i popravljati. Vrijeme došašća možemo zaključiti s mišlju da trebamo u svojoj nutрини pripremiti jaslice da se Isus rodi u našem srcu.

Druga cjelina jest Božić. Tekstovi Božićnoga vremena žele nas podsjetiti da je Bog dobrotiv i da nas ljubi, ne zato što smo to nečim zaslužili ili zavrijedili, već zato što smo Njegovi. Božić je osobni pohod Boga čovjeku, svijetu i Zemlji. On je pohod Božje ljubavi, osobni susret čovjeka i Boga. I mi trebamo ljubiti, a to nije lako ni jednostavno, već zahtjevno i traži odricanje. No ako vjerujemo, ništa nije tako teško. Polog vjere koji smo pri-

mili i koji baštinimo trebamo dalje prenositi. Na kraju godine trebamo se pitati što je s našom vjerom i kakav je naš mali svijet: Je li afrodisijski, kako ga je jednom nazvao Bergson?!

Slijedi posljednja cjelina — Nova godina. Cijelo ovo razdoblje obilježeno je odnosima majka — dijete te otac — dijete. Ističe se važnost Marije, naše nebeske majke, kao i odnos prema Bogu kao ocu. Ovo je vrijeme obitelji. Civilizacija koja nema ispravan odnos prema djeci i koja se boji djece zavedena je i bolesna. Obitelj u kojoj članovi ne pokazuju ljubav jedni prema drugima i ne zamjećuju ljubav, žalosna je obitelj.

Riječ koja se proteže cijelom knjigom jest »riječ Božja« i iz nje izvire poruke svake tematske cjeline. U došašću se trebamo okrenuti budućnosti jer tamo je dobro i sve što nam je Bog obećao, a to dobro trebamo mi sami početi činiti već danas. Središnja poruka Božića jest »Bog je s nama«, a počiva na poruci Nove godine. Kako bismo mogli ostvariti istinski susret s Bogom, najprije je potrebno imati pravilan odnos s okolinom, ponajprije obitelji — poruka je treće tematske cjeline.

Martina Balog-Matak